

En Veistrekning

Veierland er et lite tettsted i Norge. For å komme til et tettsted bruker man gjerne veien som fører dit. Denne veien kan være gruset, asfaltert, bratt eller rett. Det finnes et utall av adjektiver på norske veier.

Veien til Veierland går i vannet. Men det er fortsatt en vei. En vei som alltid har ligget der. Derfor var det ingen grunn til å nyanlegge vei til Øya bare fordi samfunnet generelt ble mer mobilt.

Tiden tok igjen Veierland. Fangst og fiske og sjøfart som folk her ute levde godt av før i tiden ble mindre og mindre lønnsomt. Arbeid i byen ble den nye næringsinntekten. For Veierlendinger ville greie seg selv. Og ikke hadde de lyst til å flytte heller. Veierland er verdens beste sted å bo.

Arbeidet ble som sagt gjerne liggende et stykke unna bostedet. Folk hadde ikke lenger full kontroll over sin egen arbeidstid. Den kunne være så ymse. Og overtid i tillegg. Det ble problemer, men det gikk på et vis. Egen båt kunne jo benyttes. Inntil man en vakker vårdag plutselig fant ut at man bare med stort besvær kunne entre båten sin. Den som alltid var så stødig. Man var blitt eldre.

På land ble det bygget veier. Nye ble anlagt, kjerreveier ble rustet opp slik at folket skulle komme seg til skole og til arbeid. Og til kjøpesentrene. Aktivitet ble løsenordet i økonomien. Og er det fortsatt.

Hvordan gikk det så med verdens vakreste bosted, Veierland? Vi bygger ferge, i stedet for ny vei, ble det enighet om. Myndighetene var selvsagt enige. Så sparte de penger. Penger som kunne brukes til nyttigere ting, byråkrati, for eksempel. Eller til veier til og fra andre tynt befolkede steder.

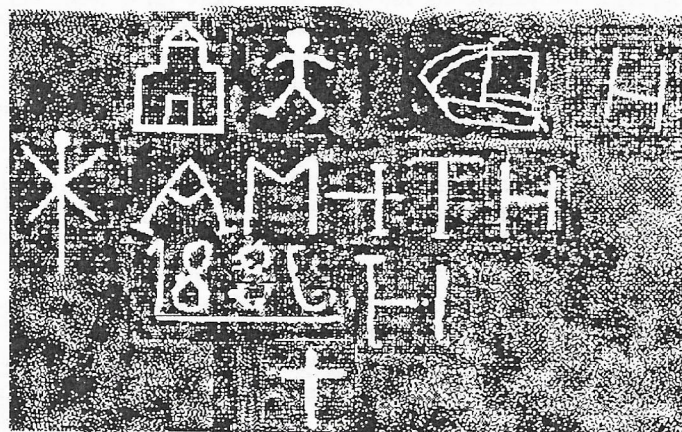
(Fortsettelse side 4)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland
Telefon PAC: 033-88173
Telefon BAI: 033-88222 (Page one 033-16 104)
Postgiro: 0823 0315087

Sagaen sier

Det ligger en litt spesiell stein på Veierland. Den ligger i skogen ved veien ned til Oslebakke. Steinen betyr noe for oss og det finnes ønsker om å få den flyttet og sikret til grendemuseet med tid og stunder. Der vil den i tilfelle komme mer til heder og verdighet enn som nå.

Det var Kristine og Aslak Kaasa som først fant denne steinen. Aslak mener det må ha vært i 1972. Paret skulle sette seg til en matbit i skogen, de børstet mosen av en fin, flat stein, og vips, der var den. Steinen med de mystiske inskripsjonene.

Skisse av figurene

Vi har flere å takke for at denne historien kom på trykk. Sagnet forteller at steinen antageligvis er bearbejdet av en Veierlending. Av en mann i uendelig stor sorg. Innskripsjonen består i noen bokstaver, en kirke, en seilbåt, noen kors og et årstall. Mest trolig 1886. Men det er vanskelig å være helt sikker.

Vi skriver den 1. november 1894. Været er grått og overskyet. Vinden dreier mot sydvest og tiltar i styrke. Det ligger snø i luften.

Sagnet sier at det lå en seilskute i havn i Grimestadkilen ved Tjøme dette året, denne dagen. Fire unge menn fra Veierland hadde hyre ombord. Etter dagens gjøremål ville de hjem for å besøke sine gamle foreldre siden de nå var så nære Øya likevel.

(Fortsettelse side 6)

Redaksjon: Per Arve Carlsen
Bjørn Arve Iversen

Halvgamle nyheter og småplukk

Blandt våre pensjonister

er det noen som er engstelige for biler som kommer bakfra. Bilene går så stille at det ofte er vanskelig å høre dem før de er helt innpå. En av pensjonistene ber om litt hyppigere bruk av lydsignal. Det er noe vi kan tenke litt på vi som kjører sykebilen innimellom. Og andre som kjører andre biler.

Albykilen Båtforening

valgte på årsmøtet Per A. Carlsen til formann i ett år. Sverre Sandereid fortsetter som kasserer, Øyvind Løken og Øystein Øyjordsbakken som støttepillere. Det ble blandt annet bestemt at foreningen heretter skulle ta betalt for båttopplag i Albykilen, og for bruk av båtskrevet på Vestgården. De nye inntektene vil gå til vedlikehold av brygger og opplagsplass. Nærmere opplysninger om dette vil bli slått opp på plakat ved egnede steder. Det er nå ledige plasser ved bryggen. Ta kontakt med styret om du er interessert

Et slanketips

Vil du ta av noen kilo? Vil du ha tynnere avføring? Vil du ha dårlige nerver og elendig økonomi? Sats på dyrking av blåskjell!

Løse hunder

Hunder er flotte og ofte elskelige dyr. Den 13. mai, (det er lenge siden, det) observerte redaksjonens fotograf en nydelig sort hund i Solveig og Torgers skog. Helt på egen hånd spaserte den, vimset omkring med nesen i bakken.

Desverre hadde ikke fotografen med seg fotoapparatet denne dagen. Derfor fikk ikke den nydelige hunden bilde av seg selv i denne utgaven.

Fografen

og dennes produkter er forresten et kapittel for seg. Redaksjonen river seg i hårtufsene når avisen foreligger. Bildene er desverre ikke mye å skrive hjem om, enda. Vi må beklage overfor Signe og Alby i forrige edisjon. Men vi arbeider stadig med nye og forhåpentligvis bedre løsninger. Det er ikke lett med enkelt utstyr.

For å få en slutt på i alle hjørner henslengte hårdotter og en ellers raskt tiltagende aldringsprosess, opplyste baibai at hjemme, hos mamma og pappa, der har han tilfeldigvis et eget mørkerom. Han hadde bare glemt å nevne det... Så nå skal fotografen lære seg å bruke dette. Er det andre som samtidig har lyst? Fotografen er nemlig litt mørkeredd.

En Uønsket

medarbeider er kommet med i avis-redaksjonen. Han har vært her hele tiden, det ser vi nå. Men enda vi har lett og lett har vi ikke funnet ham tidligere. Ikke før avisene har vært i trykken og er klare for distribusjon. Først da stikker han hodet frem, denne trykkfeildjevelen.

Ryktene sier

at ved enkelte anledninger er Øya's Avis blitt lånt bort til venner og bekjente. Og ikke returnert! Til eierens store fortvilelse. Til andre vil vi si: Ikke gjør det. Be dem abonnere selv!

Formannen i Veierland Vel

Solveig M. Torgersen sier at Vellet vil trykke fler Veierlandsrapporter for salg til sommergjester og andre. Dette er et etterlengtet tiltak, og vil sikkert bli satt stor pris på. Gi formannen et tips om du er interessert. Så vil et mest mulig riktig antall bli trykket.

En av Øya's store sønner

vi nevner ikke navn, påstår at han ikke liker Farrisvann.

For noen tid tilbake sto en fortvilet husmor i telefonen. Hun hadde, av forskjellige årsaker, hele 8 mennesker å vaske tøy for denne dagen. Og brønnen var tom, et ikke ukjent fenomen på Veierland. Hun ringte, som sagt, til Holger Danske. Om han ville være så snill å fylle brønnen hennes? Joda, det var klart, hun skulle ha vann når hun kom hjem fra arbeidet, lovet den vennlige Holger.

Og da Fruen omsider kom hjem etter en lang dag, ville hun straks vaske noe av

tøyet for å ta igjen noe av den tapte tiden. Men der sto jammen gubben på badet med åpen vannkran, rett i sluket. Hele brønnen hadde han tømt, fordi han likte nemlig ikke Farrisvann.

Det hele er utrolig!

Til sitt eget forsvar sier han idag at det var jo meldt om regn! Hustruen forsikrer at hun ennå ikke har glemt episoden!

Vi Gratulerer!

Det er nå ett år siden dørklinken i ventebua på Tangen forsvant. Blomster er vurdert avsendt både til kommunen og til Øybuss i forbindelse med jubiléet. Mark-blomster.

Veierland

er et deilig sted å bo. Frodig og grønn om sommeren, rolig grå om vinteren. Veierland er rød på høsten og skinnende, gulhvitt om våren. La oss ikke ødelegge dette paradiset med tyggummipapir. Eller igjenglemte klær og leker. Det er kun deg selv som plukker opp etter deg. Grøftekantene er det første folk verdsetter Øya vår etter.

Tenvik

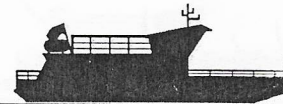
Det tidligere omtalte reserveparkeringsområdet vårt i Tenvik er foreslått omregulert til friareal og boligtomter. Både Styret i Veierland Vel og Veierland Garasjesameie ved Sverre Nilsen har protestert. Vi håper og tror at det nytter! Endelig avgjørelse er ennå ikke tatt. Det er viktig med ekstra parkeringsplasser i påvente av befolkningsekspløsjonen på Veierland.

I neste nummer

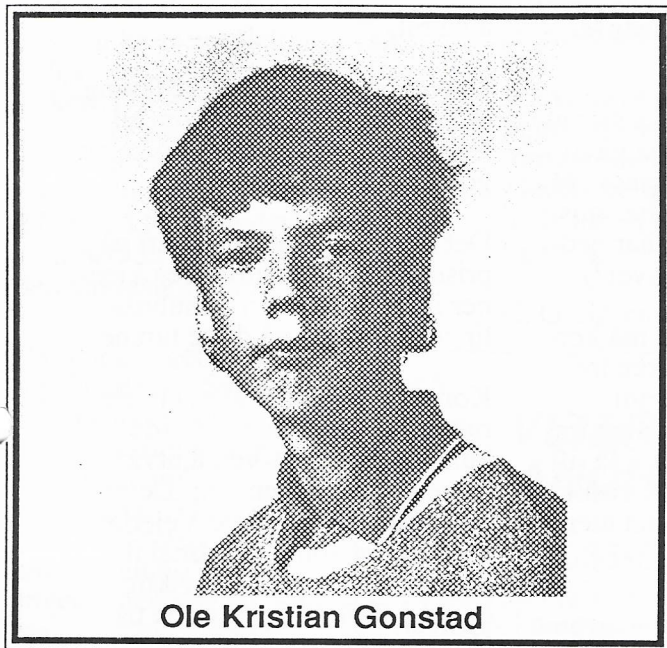
eller kanskje i nummer 5 vil vi ta med leserene på moderne skattejakt på Øya. Skattejakt med metalldetektor. Følg med, følg med. Tegn abonnement så er du sikker på å få avisen!

En kommentar

En av hustruen's ubetalelige: "Feilen er at vi kvinnfolk kom alt for seint til makta!"

Neste generasjon Veierlendinger

Ole Kristian Gonstad

(PAC) Redaksjonen bli vår en traktor i fullt arbeid på den andre siden av beken her på Tangen. På et stykke jord som ingen har funnet lønnsomt å bruke for nå. Hvem i all verden kan det være, undres vi og rusler bortover. Selvfølgelig, det er unge herr Ole Kristian Gonstad. En svært ivrig og arbeidsvillig gårdbruker in spé.

Allerede som femtenåring fikk han sin første traktor. Og det er ikke akkurat typisk for ungdom i den alderen. Vi spør om å få stoppe ham i arbeidet i noen minutter, og det er greit. Han forteller at han nettopp er ferdig med ungdomskolen. Det gikk fint, men det er godt å bli ferdig. Neste steg blir,

hvis alt går etter planen, tre eller fire år på landbruksskolen i Melsomvik. Han var der i ungdomsskolens arbeidsuke og likte seg godt med en gang.

Fortell litt om traktoren din, Ole Kristian. "Ja, det er en Fordson Major, 1964 modell. Den er i grunnen i svært bra stand. Og jeg har etterhvert fått både plog og harv til den. Noe har jeg kjøpt og noe har jeg fått.

Det er egentlig pappa som har betalt traktoren, men det er jeg som bruker den mest".

Og hva vil du dyrke på dette stykket? "Det blir nok poteter det, og kanskje litt grønnsaker. Dette stykket er på et halvt mål. I tillegg forpakter jeg to jorder hos Rollef Hobæk. Det ene er på 21 mål, der har jeg satt poteter. Anders Brynhildsen dyrker korn på en del av stykket for at det ikke skal gro igjen. Det ble litt for dyrt for meg å kjøpe såkorn i år. Jeg må starte litt forsiktig. Det andre stykket, jordbæråkeren, vil jeg prøve å pløye opp og dyrke jordbær på igjen, men det får bli til neste år. Ellers håper jeg å få overta jordene til

bestefar Ragnvald, etterhvert. Der er det 30- 40 mål dyrkbar jord og 100 mål skog".

"Bondeyrket har jeg stor tro på, og god lyst til å prøve meg i. EF spørsmålet ligger ikke helt klart ennå, jeg tar det som det kommer. Det er ikke mye jeg kan gjøre med det likevel, ennå".

ØSTERS

Per og Ellen Solberg har et meget spesielt yrke. Det er noe sydlandsk over det å være Østersdykkere. Vi tenker med en gang på perler og på undersjøiske skatter i store mengder. Og på eventyr.

Men Per drar oss raskt ned på jorden igjen. Det er hardt arbeid og usikker inntekt mesteparten av tiden. Likevel trives ekteparet godt med friheten og selvstendigheten yrket innebærer. De satser på å få dette til å gå rundt.

Paret har nå fått en gunstig avtale med Mylo på Nordmøre. Dette firmaet produserer og eksporterer østers til andre land, mest i Europa, og Per sender nå skjellene sine dit. Tidligere hadde de vanskeligheter med å få avsatt nok skjell til at inntekten ble akseptabel, men nå selger de stort sett det de finner i fjordene her. Paret regner med å begynne skjellsankingen i begynnelsen av Juni, og vil så holde på frem til i Desember.

De to siste årene har vært milde, både sommer og vinter har vært skånsomme mot østersen. Formeringen har vært vellykket og det trengs når vi hører at Per og Ellen regner med å finne og selge henimot 100.000 skjell i år. Den største faren for østersen er iskaldt ferskvann. Snemeltingen om våren er derfor et av nåløyene for yrkets lønnsomhet. Paret har hatt noen tilbakeslag, men de gir seg ikke så lett.

I disse dager bygger de ny båt. Etter egne tegninger og erfaringer. Det blir en forholdsvis bred farkost, med port og en liten hytte akterut. Påhengsmotor som fremdriftsmiddel får den også. De ville gjerne hatt en liten dieselmotor i båten, men det får komme etterhvert.

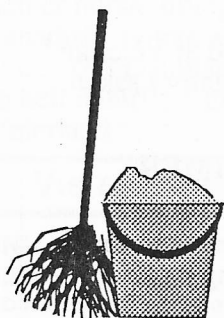
Per sier at hvis det er noen som vil servere litt spesielt en lørdags kveld, selger han gjerne østers. Det er både godt og næringsrikt. Sier Per. Han har telefon nr. 88116.

KRAFTVASK

Grundig eller lettere rengjøring utføres svært samvittighetsfullt.

*Referanser.
Kun Kr. 70.- pr. time*

*Henvend Betty Ann Nilsen: tlf. 88224
eller Laila Carlsen: tlf. 88173*

Natur og Miljø – Veierland

(BAI) I første nummer av Veierlendingen tok vi for oss første del av de anbefalingene som ble gitt i rapporten fra Veierland Vel's plankomité. Denne delen gjaldt "Bosetting og bomiljø". I dette nummer skal vi se nærmere på del 2 som tok for seg ulempene ved å bo på Veierland.

Plankomitéen mente at det var viktig for Veierlands bosetting å redusere de mest påtagelige ulempene ved å bo her ute. Tre områder ble utpekt som spesielt viktige i så måte:

- Bedre kollektivtransport
- Bedre parkeringsforhold på Tenvik
- Bedre mulighet for bryggeplasser (vi bor på en øy!!)

Kollektivtransporttilbudet er blitt stadig bedre. Det er vesentlig bedre nå enn den gang rapporten ble laget. Vellet har stadig en-

gasjert seg i saker som angår fergens rutetilbud.

Når det er sagt må det også sies at kravet om at alle ferger må gå til Tangen dersom det er passasjerer med, ikke er innfridd. Vi har mistanke om at Vellets styre har nedprioritert dette ønsket (kravet?).

Kravet om at alle fergene må korrespondere med buss er ikke innfridd. Vi vet at minst én som begynner tidlig på jobb må gå fra Tenvik til Tjømeveien for å få lift om morgenen. Det er altså svært vanskelig å bo på Veierland uten

å ha bil.

Kravet om bedre kveldsdekning er nok innfridd. Særlig om en legger vekt på bedre (og ikke sier god).

Det ble i rapporten fokusert på prisene for ekstraturer. Jeg kjenner ikke til hvordan prisutviklingen har vært på disse turene.

Komitéen mente at et utvidet rutetilbud langt på vei burde kunne finansieres ved å utvide fergens trafikkgrunnlag. Dette kan gjøres ved å gjøre Veierland bedre kjent som utfartsmål for dagsturister, men enda viktigere er det å få flere fastboende på Øya.

Fortsettelse fra side 1 (Veien vår)

Veierlendinger er veldig hyggelige, så de, og smilte. Veierlendingene sa at kommunen var hyggelig. Alt var fryd og gammen. Til den dagen Veierlendingene fikk problemer med å rekke jobben i tide. Problemer med å komme hjem igjen. Problemer med å ta kveldsvakter og kveldsundervisning. Problemer med å se venner, gå på speideren og gå på kino.

Da ville de gjerne ha en ekstra rute i ny og ne. Men det blir for dyrt så kommunen, det går nok ikke. Tusenvis av kroner vil det koste. Dere skjønner vel selv..

Og det gjør vi. Veierland er sjarmerende nettopp på grunn av at det er lite eller ingen biltrafikk her. Men tilgjengeligheten er også svært viktig for folks mulighet til å bli boende her.

Vi ringer Statens Vegvesen. Der treffer vi Christ Heimdal. Hvor meget koster det å anlegge ny vei i dag? spør vi. Hva med vedlikehold som brøyting og asfaltering? La oss ta utgangspunkt i en vei av samme bredde og standard som veien fra Tenvik mot Tømmerholt.

Dette er en veg, klasse 2c. sier

Heimdal. Det er ikke lett å si nøyaktig hva prisen blir, men med lite sprengning og mye jorder er prisen ca. kr. 5000,- pr. løpemeter. Dette er regnet i lett terreng. Vedlikeholdet regner vi til rundt 110.000,- pr. kilometer pr. år. Bro koster fra kr. 8000,- pr. kvadratmeter. Hjertelig takk sier vi. Det blir for dyrt.

Fra et sjøkart finner vi ut at strekningen Tenvik-Tangen, eller fergestrekningen, er ca. 3250 meter lang. Anleggs-kostnadene for en slik vei blir da kr. 16.250.000,-. Rentekostnadene på dette beløpet må regnes inn i de årlige utgiftene. Vi beregner forsiktede 10%. Og det er billig!

Rentekostnadene beløper seg da til kr. 1.625.000,-. Årlig utgift. Så kommer det ordinære vedlikeholdet i tillegg. Dette utgjør kr. 350.000,-. Forsiktig regnet igjen. Totalt ville veien vår koste nesten 2 millioner kroner i årlig vedlikehold. For ikke å snakke om de 16 millionene det ville koste å bygge den. Eller opprustingen av veiene på Øya forøvrig. Sammenlign selv med fergeutgiftene.

Så krangler kommunen om 60.000,- ?

Parkeringsproblemet er løst. Det er kommet garasjer og det er nå alltid ledige parkeringsplasser. Vi må betale, men vi kan ta bilen til byen på lørdag og føle oss sikre på å finne parkeringsplass når vi kommer tilbake.

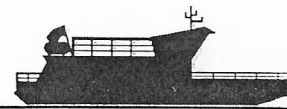
Bryggeproblemet er like langt fra målet som det alltid har vært. Beboerne i Tangengrenda må fortsatt ha båtene i Albykilen eller på Tangenbrygga's "snikplasser". Albykilen er OK for de som bruker båten til/fra Tenvik, men for de som ønsker å bruke skjærgården eller vil fiske litt hvitting i kveldingen etter jobben, er det ikke akseptabelt. Det er, blandt annet, langt å gå 3 km hver dag for å se etter båten.

Vi er ikke kjent med at Veierland Vel har tatt noe initiativ i saken.

PRIVATTIMER

Jeg gir gjerne privattimer i norsk og engelsk.

O. Birketvedt

Bryllup på Veierland

Ja, det hender da at folk gifter seg på Veierland og, så det i seg selv er vel ikke så spesielt. Men så vidt vi vet foregår alle vielseene i kirken. Derfor må vi kunne si at det var et noe spesielt bryllup som fant sted på Veierland, nærmere bestemt Jutodden(!) lørdag 27. mai, kl 15⁰⁰. I det nydeligste sommervær og med naturen som den vakreste ramme.

Da brudefølget nærmet seg Jutodden i Svein Pedersens snekke (var det noen som tenkte på "Brudeferden" i Hardanger?) ble de møtt med feiende flott irsk folkemusikk. Tre engelskmenn og en nordmann i "rad og rekke", med banjo og bass, fløyte og fele. Skal si det låt.

I land steg prest, brudepar og følge. Frem fra stresskofferten hentet så presten kjole og stola og på et blunk var han forvandlet fra en vanlig sommerkledd mann til prest. Etter vielsen, som foregikk på tradisjonelt vis, ble det servert champagne (hvor var vi Per? - red. 2) og kransekake på hvit damaskduk på svaerberget før man snekket tilbake til Nøtterøy for å fortsette feiringen der.

Det hører med til historien at bruden er norsk, brudgommen kanadisk, av irsk avstamning og at de bor i Danmark. Og da er det jo helt naturlig å gifte seg på Veierland...

Vis sjøvett i sommer

Når noen skal bytte plass i en liten båt må bare en reise seg av gangen

Rispa — Rispestua hva i all verden betyr dette rare navnet?

"Vår mann" i Melsomvik, Hans Gerhard Sørensen, ga oss svaret, et svar som virker sannsynlig: Navnet må komme fra risp, altså et smalt sår, noe som er trangt.

Ser vi nøye på terrenget der Rispa ligger, ser vi en slags glove, en fordypning mellom to langsgående fjellrygger. Tilsvarende bilde har vi der Rispestua tidligere lå.

H. G. Sørensen mente også at det

kan bety en åpning i landskapet. Han fortalte at han som guttunge ofte var på besøk hos bekjente på Tømmerholt og kona i huset kunne si: "Jeg måtte se åssen dere hadde det, så jeg flau opp i Rispa" Dette tyder på at det var en åpning i landskapet, en glenne, hvor hun kunne se over til Melsomvik.

I Ragnhild Paulsens bok, "Vesfoldmål", står det at rispe er et verb. Eksempel: "Vi risspa asskébla'er te' ku'a".

Dette stemmer med det trange. Det blir trangt når du kniper sammen fingrene for å rispe av bladene.

Holder disse teoriene mål vitenskapelig tro?

Bill Haley (and his Comets)

(Tom) Et av de første idolene i rockens historie var Bill Haley. Født i Highland Park, Michigan, 6. juli 1925. Han lagde sin første plate i 1945. Etter dette dannet han et ukjent tall med Cowboyband som spilte en slags Western Swing.

Etter hvert som svart dansemusikk ble populær, kopierte Haley Rhythm & Blues hits fra kjente svarte artister som Ike Turner, Ruth Brown og Jimmy Preston for å nevne noen.

I 1953 kom den første hiten med låta "Crazy man Crazy". Året etter kom, etter min mening, en av de store, nemlig "Shake, Rattle and Roll". Så fulgte de som perler på en snor: "Rock Around the Clock", "See You Later Alligator", "Rip It Up" o.s.v. o.s.v. Helt til han døde 1981.

For å finne fram til dette har jeg måtte grave litt i diverse rockebøker, jeg var nemlig ikke påtenkt på dette tidspunkt, men har etterhvert hatt mye glede av Haley's musikk. Haley er et godt bevis på at ROCK ER KULTUR. Låtene holder like bra i dag som for ca 30 år siden.

**VEIERLAND
LANDHANDEL**

033•88 013

Ferskvare • Tørrvare • Frukt • Grønnsaker
Hermetikk • Brød/bakerevarer • Øl/mineralvann
Ukeblader

Jernvare • Leker • Toilettartikler • Malerutstyr
Båtutstyr (dregger, bøyer, tau m.m.) • Fiskeredskap

UTKJØRING

På kort varsel bringer vi varer med bil. Kun
15 kr pr. tur.

Gratis utkjøring hver fredag

FORHÅNDSBESTILLING

Du bestiller • Vi leverer • På kort varsel kan
vi skaffe alle typer varer fra våre grossister,
til en spesiell anledning, eller rett og slett til
den daglige husholdning

Velkommen

En liten historie fra Hans Gerhard Sørensen (gjenfortalt av I.L.)

Det var en kone i Stokke som hadde en leietomt. En dag kom eieren for å kreve inn leien og de to ble sittende å prate sammen.

"Den er neimen ikke brei, denne tomta di," sa mannen.
"Brei nei," svarte kona, "den ærn'te bræiere enn at jeg kan pisse over'n".

Det sies at det var to brødrepar fra hver sine to familier. Guttene lånte, eller hadde kanskje selv ei lita seilsjette de ville benytte til hjemreisen. Kanskje var det en lørdagskveld, kanskje hadde de fått en fridag av en ellers streng skipper.

Guttene var nok forventningsfulle, det kan ha vært lenge siden sist de så sine kjære på Øya. Lenge siden de hadde vært hjemme hos mor og far, eller muligens hos en liten kjærest.

Vinden kan som sagt ha vært i friskeste laget for den lille båten, men pytt, de var unge og spreke, båtvante til tusen, og ingen ville innrømme at dette var på yttergrensen av sikker seilas. Dessuten var det jo nesten vindstille i bukta der de lå med skøyta.

Fuller seil var nødvendig for å komme raskt avsted. Lensen over Maagerøflaket gikk i vill fart. Det gikk også ganske friskt for seg innover i Vrengen og ved pynten på Tjøme måtte de ta rev i seilene. Der hvor brua er i dag. Vinden blir ofte lunefull og kraftig bygete her når det blåser friskt fra sydvest. Og ved bidevindseilas er dette ekstra merkbart. Men i stilla ved Bjørnehodet var det stemning for å ta ut revene igjen.

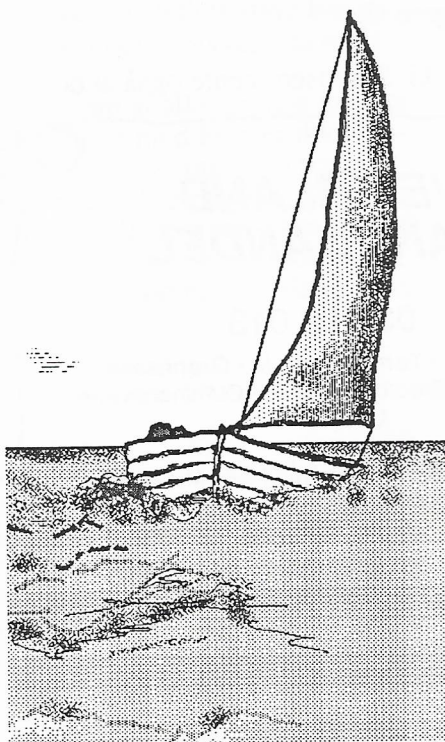
Nå kunne de se Veierland. Kanskje for første gang på flere måneder. De fikk plutselig så mye å snakke om. Foreldre, søsken og naboer. De glemte rent seilene, det gikk jo så sakte likevel.

Og da de rundet Saltbuodden kom den kraftige vinden kast i kast inn mot den vesle båten igjen. Guttene satt kanskje midt i sjekta og pratet. Tenkte ikke på at det ville bli nødvendig å sitte på rekka for å holde den rett i den sterke vinden de straks ville få. Enn mindre å reve i god tid.

Båten la seg med ett kraftig over. Kanskje guttene mistet balansen og falt etter. Således gjorde de i tilfelle vondt verre. Sjekta tok inn

vann. Først litt, så mer i neste bølge. Vinden ville ikke gi seg, den var uten nåde. Båten var snart full av vann, den orket ikke mer. Tauverk og årer fløt sammen med seil og bom i vannskorpen. Det var vanskelig å svømme. Kanskje noen ble skadet i kullseilingen. Kanskje var vannet svært kaldt.

To brødre klarte såvidt å berge seg i land. To andre mistet livet her ved Saltbuodden den dagen.

Sagnet sier at far til de to omkomne het Markus Thorsen. At det var han som ville minne sine sønner med denne steinen. Han bodde med sin hustru, Secilia Taraldsdatter, og sine barn i huset hvor Else Berit bor nå.

Sagnet sier at det var Mikal og Tharald som omkom den dagen.

I Torgers bygdebok og i Fanny Thorsens gamle bibel har vi hentet følgende opplysninger: Secilia og Markus Thorsen inngikk i ekteskap 30.12.1853. Paret fikk i alt 11 barn, men den førstefødte fikk ikke leve i mer enn i en og en halv måned. Senere kom Torvald, Teodora Marie, Markus, Tharald, Maren, Nikoline, Severin, Mikal, Hans

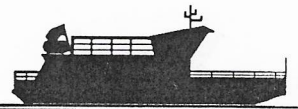
og Sofie. Tharald kom til verden 5.5.1863, Mikal 18.11.1871. Deres dødsdag finner vi i Sofies overlevering, en gammel minnebok. Flere av disse søsknene ligger begravet på kirkegården her borte. Hans ble senere svigerfar til fru Fanny Thorsen.

De to brødrene som overlevde ulykken het Nils og Kristian Nilssen. Nils fødtes 11.12.1878 og var 16 år da han mistet to av sine arbeidskamerater og naboer. Han døde i 1961, også han ligger ved Veierland kapell. Broren, Kristian, var eldre, han så dagens lys for første gang i 1869, nærmere bestemt den 18.2. Han var altså 25 år ulykkesåret. Kristian døde i 1942. Han ligger også begravet på Øya, men steinen står på familiens gravsted på Nøtterøy kirkegård.

Barndomshjemmet sitt hadde guttene i Rønningen, murene er ennå å se. Nils ble senere boende i huset hvor familien Solberg nå bor, Kristian i Torkildsens nåværende hjem.

Sagnet har flere uløste mysterier. Korset til venstre på steinen er ganske spesielt. Og hva med bokstaven øverst til høyre? Det likner en H. Har den en sammenheng med navnet på seilbåten? Årstallet stemmer meget dårlig, likeså initialene til Mikal. Mikal kan ha hatt et kjelenavn vi ikke kjenner, men Markus, far til de to, fikk nok et sjokk da han mistet sine sønner så plutselig. Det kan ha gått ut over hans mentale helse. Han var 70 år da ulykken skjedde, og det å miste et barn er vel verdens største sorg. Og når det så blir flere..

Vi har som tidligere nevnt, mange å takke for at denne historien kom på trykk. Reidar Amundsen, familien Thorsen, familien Halvorsen, Marit Årstad, Gunnar Nilsen og flere. Vi er takknemlige. Er det andre som har noe å tilføye eller noe å rette opp, tar vi gjerne imot tips. Et slikt sagn bør være så korrekt som mulig før vi sier oss fornøyd. Vi mener ikke å si at ulykken skjedde slik vi beskriver den. Men det er en mulighet....

Batterier til båt og bil

(BAI) En av redaktørene kjempet et par uker med startproblemer. Bilens startmotor gjorde bare et par halv hjertede byks når han vred på nøkkelen. I løpet av disse ukene tjente han inn startkablene og lærte at alle mennesker er greie. Strøm ble lånt både av kjente og ukjente.

Etter å ha prøvd alle kjente triks for å få batteriet til å ta lading igjen måtte han gi seg og nytt batteri skulle inn. En liten telefonrunde for å sjekke priser ga følgende resultat:

Batteri til Opel Rekord Caravan 1983.

Kilen Service Senter
"Drosjebatteri", kapasitet ukjent.
Pris kr 580.-.

Autosenteret Slagenveien
Kapasitet ikke oppgitt.
Pris kr 888.-.

City Bil
55 Ampértimer.
Pris kr 498.-.

DHS Elektro
55 Ampértimer.
Pris kr 600.-.

Vestfold Elektro Diesel
50 Ampértimer.
Pris kr 624.- det gis for tiden et avslag på denne prisen.
55 Ampértimer kr 774.-, men for tiden nedsatt til kr 580.-.

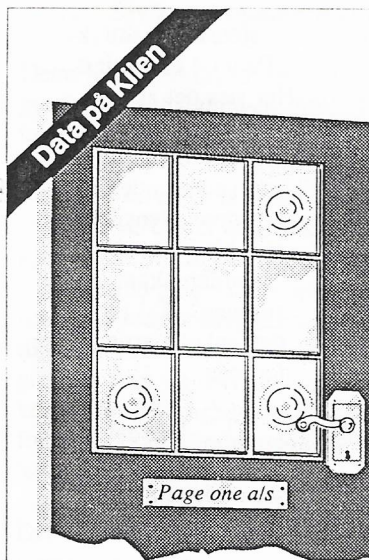
Billigst var City Bil. Opelforhandleren. GM merket på batteriet var betryggende i seg selv. Batteriet var vedlikeholdsfritt med full tre års garanti (nytt batteri dersom det oppstår problemer i perioden). En "varsellampe" på batteriet forteller om tilstanden. Grønt, gult og rødt forteller om bra, tvilsomt og dårlig.

Konklusjon: Ta en telefonrunde, fortjenesten vil nok dekke tellerskrittutgiftene.

I en hytte på sydenden av Øya ringte telefonen en fin vårkveld. Mannen tittet på TV, fruene leste et ukeblad. Mannen reiste seg, gikk bort og løftet av røret. Og lyttet. Etter en liten stund sa han plutselig: "Det kan vel ikke jeg vite, spør i kystdirektoratet!", la på røret og gikk for å sette seg igjen. Hvem i all verden var det? ville hustruen vite. "Jeg vet ikke. Det var bare en tullinger som lurte på om kysten var klar," sa mannen.

Ønskes kjøpt

To norske ordbøker!
Red.

Page one a/s på Kilen i Tønsberg åpner døren...

Page one er representant for Office line a.s., en av landets ledende leverandører av komplette **Apple Macintosh** datasystemer.

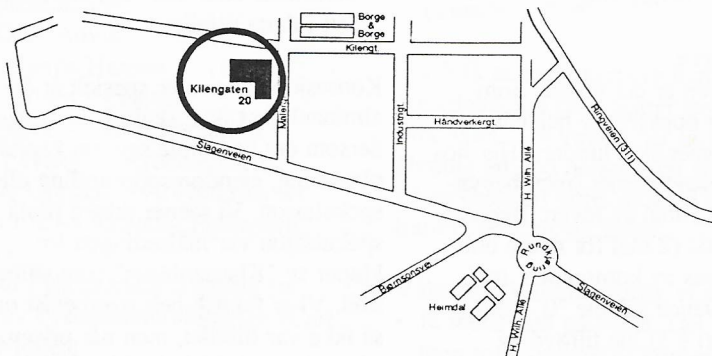
Som profesjonelle brukere gjennom flere år vet vi hvordan vi kan skreddersy et datasystem for akkurat deg.

Macintosh er verdens mest brukervennlige datasystem.

Uansett om du arbeider kreativt med reklame og design, har behov for et brukervennlig tekstbehandlingssystem eller et kraftig datasystem for andre arbeidsområder, har vi løsningen.

Har du gått deg vill i dataverdenen?

Er du frustrert? Er du lei av uforståelige koder, skrivere som aldri fungerer, programmer som bare dataekspertene skjønner noe av? Vi har løsningen!!!

Page one a/s.

Page one a.s., Kilengaten 20, 3100 Tønsberg, Tlf.: 033 16 104
Office line a.s., Munkedamsveien 45, 0250 OSLO 2, Tlf.: 02 83 13 30

Hvor skal du kjøpe ditt datasystem?

Landsted til salgs

Villedende reklame?

(BAI) I Tangendalen, 4 - 500 m fra Tangenbrygga, ligger "Klausenhuset". I 1983 ble det til manges overraskelse gitt dispensasjon fra boplikten og helårsboligen ble tatt i bruk som sommerbolig. I dag er huset igjen til salgs. Og nå er huset, som i generasjoner har vært helårsbolig, blitt "Landsted - Veierland". Men er "Klausenhuset" et landsted?

Husets historie

De eldste beboere vi kjenner til er Severine og Carl Anderson. Carl Anderson var innflytter fra Sverige. Dette var Margaret Evsensens besteforeldre.

Deretter overtok Anna og Magnus Arnesen (Margaret's foreldre). Disse bygde senere det huset der Margaret og Jan-Ove nå bor.

De neste som fikk nyde godt av husets gjestfrihet var Annar og Rønnaug Jacobsen. Jacobsen bygde nytt på Båsløkka i 1936/37. Dette huset er idag sommerbolig for familien Olsen.

Etter Annar og Rønnaug kom Jenny og Bjarne Klausen. Jenny og Bjarne kjøpte huset i 1938/39 for 7000 kroner.

Nå fulgte ett kort leieforhold på noen måneder. Familien som bodde der ønsket å kjøpe, men kjøpesummen ble satt uforholdsmessig høyt. Familien flyttet til Tjøme.

Etter denne familien flyttet vi inn i huset på Tangen. Vi bodde der i tre år. Anne Kristina, som ble født mens vi bodde i "Klausenhuset", går nå i andre klasse på Veierland Skole. Vi ønsket også å kjøpe huset, men kjøpesummen var fremdeles alt for høy.

Det siste året var det en rekke familier og enkeltpersoner på visning. Flere av disse skulle ha bolig, men prisen som på det laveste var kr 500 000.- var for høy.

Boligen ble igjen utleid for en kortere periode.

Stor var selvfølgelig overraskelsen, forbannelsen (som ikke omfattet kjøperne) og fortvilelsen over å høre at

huset var solgt som sommerbolig. På tross av at eiendommen var konsesjonsbelagt! Og til en pris som vi og flere andre gladelig ville ha betalt. Huset ble solgt for kr. 215 000.- + 40 000.- (!?) for løssøre. Det var gitt dispensasjon fra boplikten og midlertidig

blir kjøpt opp til fritidshus, men også andre forhold kan begrunne en slik utvidelse av konsesjonsplikten." Om det noe sted er slike behov så må det da være her på Øya???

Formålet med konsesjonsloven uttrykkes i § 1. Punkt 4 er viktigst for oss. Her sies det at formålet (bl. a.) er å tilgodese en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling vedrørende fast eiendom. Hensikten er å hindre at såkalt "samfunnsskapt verdistigning" skal falle i den enkelte grunneiers lommer.

Når det gjelder konkrete salg slik som i dette tilfellet har kommunen tre virkemidler.

- Kommunen kan *nekte* konsesjon
- Kommunen kan stille bestemte konsesjonsvilkår (boplikt, driveplikt etc.)
- Kommunen kan benytte sin forkjøpsrett. Siden det dreier seg om en landbrukseiendom med driveplikt kan kommunen gjøre forkjøpsretten gjeldende til en lavere pris enn eventuelle pristilbud. (Jeg er litt i tvil om det er kommune eller stat som har forkjøpsrett i dette tilfellet.)

LANDSTED - VEIERLAND
loyllisk, solrik fritidseiendom småbruk, ca 12 mål, bel. ca 400 m fra sjøen og 5 min. gange fra Tangen båthavn. Koseelig hovedbygning ca. 100 år gammel, i 1 1/2 etg. bruksareal ca 100 m², inneb. bl.a. romslig kjøkken og stue, 3 soverom, vaskerom dusjrom m.v. Innr. strøm, vann fra brunnen m. pumpe. Låvebygning m. utepriver. Båtboye på Tangen. 22 fot snøkke samt noe innbo kan følge med i handelen. Konsesjonspliktig. Eiendommen har en vakker beliggenhet i naturskjønne omgivelser, må sees. Prisant. kr. 850 000.- + omk. VISNING LØRDAG 3. JUNI ETTER AVTALE M VÅRT KONTOR.

Klipp fra
Tønsberg Blad

dispensasjon
fra driveplikten (5 år).

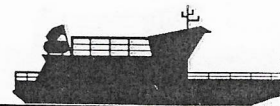
Husets tilstand

Vi kan ikke se at husets tilstand gjør det uegnet som helårsbolig.

Konsesjonsloven

Konsesjonsloven er det middel kommunen har når oppkjøp av helårshus til fritidseiendommer skal hindres. Her hos oss omfattes eiendommer (med bebyggelse) på over 5 mål av loven. Begrensningen på 5 mål (2 mål for nyere boliger?) kan fjernes av kommunen. (ref. Tjøme o.a.). Denne såkalte "0"-konsesjonsreglen (i § 5) ble tilføyd av Landbrukskomiteén når loven ble behandlet her. De anførte følgende (ref.: Innst. O. nr. 22 for 1973/74, s. 8.):
"Det vil eksempelvis kunne være behov for en slik utvidelse for å hindre at helårsboliger i visse strøk av landet

Konsesjonsloven sier spesielt at det i alminnelighet ikke skal gis konsesjon dersom det kan dreie seg om kapitalplassering, eiendomsoppsamling eller spekulasjon. Vi mener ikke å påstå at spekulasjon var målsettingen for oppkjøpet av "Klausenhuset" som sommersted. Vi er faktisk helt overbevist om at så ikke var tilfellet, men når prisen stiger fra kr 215 000.- til kr 800 000.- på 5 år så er intensjonene i loven likevel forbigått. Tilfellet viser hvor viktig det er at boplikten overholdes. Dersom huset nå blir solgt for kr 800 000.- kan vi tenke oss hvor

vanskelig det blir å få huset tilbake som helårsbolig.

Konsesjonsbehandlingen

Konsesjonslovens § 21 fastslår at ordføreren, etter å ha mottatt søknad om konsesjon, skal forelegge denne for jordstyret. Her sitter i dag:

- Ola Berge (formann) — Høyre
- Kåre Vatvedt (nestformann) — Arbeiderpartiet
- Jan Eilert Gabrielsen — Høyre
- Norvald Fuglestrand — Kristelig Folkeparti
- Gerd Sevik — Fremskrittspartiet

Dette jordstyret skal foreta den grunnleggende saksbehandlingen. Jordstyrets uttalelse skal danne basis for den videre behandling av saken. Jordstyret har plikt til å *utrede alle sider ved den enkelte sak*. Det er ikke slik at de bør gjøre dette. Jordstyret skal utrede alle sider. Brudd på denne regelen kan medføre at konsesjonsavgjørelsen er ugyldig. Avgjørelsen i jordstyret skal begrunnes. Det vil normalt kunne leses i konsesjonsmyndighetenes begrunnelse for konsesjon (eller avslag) om en slik helhetlig vurdering er foretatt.

Det er kommunestyret som avgjør om kommunens forkjøpsrett skal benyttes (dersom kommunestyret har forkjøpsrett). Denne avgjørelsen må tas innen en frist på tre måneder.

Det er Fylkeslandbruksstyret som fatter det endelige vedtaket om konsesjon. Dog i nært samarbeid med jordstyret i kommunen.

For tiden har Fylkeslandbruksstyret følgende representanter:

- Nils Olav Anvik — Høyre
- Ellen Gjerpe Hansen — Høyre
- Erik Carlsen — Høyre
- Alf Bjørmo — Arbeiderpartiet
- Unni Fevang — Arbeiderpartiet
- Johnny Orerød — Arbeiderpartiet
- Johan Eik — Kristelig Folkeparti

Sakene til Fylkeslandbruksstyret forberedes av Fylkeslandbruksjefen (Carl Fredrik Müller)

Fylkeslandbruksstyret kan blandt annet fatte vedtak om bruk av statens forkjøpsrett. Jeg har ikke klart for meg om Fylkeslandbruksstyret kan gi konsesjon eller gi dispensasjoner fra f.eks. bo og

driveplikt. Slik jeg oppfatter litteraturen skal saken avgjøres i departementet dersom eiendommen er over 10 mål, men det kan ha kommet endringer eller jeg kan ha misforstått.

Dersom Fylkeslandbruksstyret ikke har myndighet til å ta avgjørelse i saken skal den sendes videre til departementet med Landbruksstyrets anbefalinger.

Uansett hvem som fatter avgjørelsen kan avgjørelsen påklages til overordnet forvaltningsorgan, til Stortingets ombudsmann eller via domstolene. Jeg antar at kun de som er part i saken har formell klagerett. Jeg vet ikke om f. eks. Veierland Vel kan påberope seg denne retten. Det som derimot er sikkert er at enhver kan legge inn en klage (kall det kritisk kommentar) på avgjørelser tatt i utvalg o.a. Vedkommende utvalg kan så på eget initiativ gjenoppta saken.

Hva gjør vi galt

Vedtaket fra siste konsesjonsbehandling av "Klausenuset" ble begrunnet med at *der ikke var interesse for å kjøpe huset som helårsbolig*. Dette var feil. Det var stor interesse for huset som helårsbolig, men det var hele tiden snakk om en pris som var mer enn dobbelt så høy som den endelige salgssummen, derfor kom det ingen bud.

Det er klare paralleller til dagens situasjon:

- Huset presenteres som "Landsted – Veierland"
- Idyllisk, solrik fritidseiendom/småbruk
- Prisantydning kr 850 000.- (Tønsberg Blad)

For å få aktuelle kjøpere burde Veierland Vel eller selger avvertere det produktet som virkelig er til salgs. Nemlig en god helårsbolig som ligger på en (nesten) bilfri øy med egen skole, butikk, posthus og kirke.

Våkn opp Veierlandsfolk vi må:

- få reelle bud på huset. Det spiller liten rolle om det er kommet høye bud dersom det også er kommet bud fra personer som vil overholde boplikten. Budene må imidlertid stå i rimelig forhold til kjøpesummen på kr 215 000.-.
- kontakte de som tar avgjørelsene slik

at der ikke gis dispensasjon fra boplikten (dette er viktig)

- hindre en gradvis oppdeling slik at tomten blir mindre enn 10 mål

Kjøpere

Vi er overbevist om at huset er salgbart som helårsbolig dersom prisen er riktig. Dette er en av de mest attraktive boliger som har vært til salgs her ute på mange år. Det er et hus med kvaliteter som nettopp burde tiltale den kjøpergruppe som betrakter Veierland som et attraktivt sted å bosette seg.

Vi oppfordrer derfor alle interesserte: legg inn bud tilpasset det dere mener huset er verdt.

Veierland Velforening har allerede tatt initiativ i saken og vi i redaksjonen vil følge saken så godt vi kan.

Sluttord

Vi vil til slutt presisere at vi ikke laster de nåværende eierne på noen som helst måte. Hvis vi lette etter et sommerhus ville vi valgt det beste vi kunne få for de kronene vi hadde avsatt. Det var det de gjorde.

Det var leit å miste en helårsbolig til sommergjester, men det var hyggelig å ha dem her og det er leit når de nå drar. Vi tror nok at de også synes det er leit å ta farvel med Veierland. Vi vet jo at våre sommergjester ofte er vel så patriotiske som oss vinterboere.

Vi forstår svært godt at de nåværende eierne ønsker å få mest mulig for det de selger. Vi kjemper imidlertid en kontinuerlig kamp for å beholde butikk, skole, fergeruter, post og et menneskelig miljø. Vi håper selgerne forstår oss også.

Elg

Elgen hører ikke med til de vanligste skogsdyr på Veierland. Øya blir vel for trang. Men nå om dagen trasker det et par rundt omkring her ute. Flere har sett spor og Holger, Veienes Vokter, har observert 2 stykker på nært hold.

P.A.C. mener nesten helt bestemt at det er mor og sønn. Han har nå meninger om alt.

MENY

Salater fra kr 45.- til kr 63.-

1. Salat De Luxe

Kinakål • Tomat • Agurk • Stangselleri • Brekkbønner • Rød paprika

3. Chicken Salat

Kinakål • Tomat • Agurk • Stangselleri • Rød og grønn paprika • Kylling

Alle salater serveres med pariserloff og smør. Dressing blir satt på bordet slik at de kan velge selv. Stangselleri kan, om så ønskes sløyfes i salaten.

Pizza små (to personer) fra kr 68.- til kr 100.-, store (fire personer) fra kr 85.- til kr 131.-

5. Pizza "Plain"

Tomatsaus • Mozzarella-ost

7. Pizza "A la Big Bear"

Bacon • Champignon • Løk • Rød og grønn paprika

9. Pizza "Granada"

Kjøttdeig • Salami • Champignon • Mais

11. Pizza "A la Tjøme"

"The island in the sun"

Tunfisk • Muslinger • Reker • Rød og grønn paprika • Med eller uten ansjos

13. Pizza "Pepperoni"

Pepperoni-pølse • Salami • Rød og grønn paprika

15. Pizza "Prima"

Oliven • Kapers • Salami • Med eller uten ansjos

2. Salat Special

Kinakål • Tomat • Agurk • Stangselleri • Ost • Skinke

4. Chef's Salat

Kinakål • Tomat • Agurk • Stangselleri • Tunfisk • Muslinger • Reker • Champignon

Til våre pizza setter vi gjerne frem vår krydderblending og tomatsaus. Det er selvfølgelig Tolonasaus og Mozzarella-ost på alle våre Pizza.

The Big Bear's Pizza Place

Rett ved Vrengen Bro

Telefon: (033) 92 330

6. Pizza "Napoli"

Løk • Skinke • Rød og grønn paprika

8. Pizza "Victoria"

Skinke • Champignon • Ananas

10. Pizza "Slim Line"

Løk • Gulrot • Potet • Rød paprika • Sort og grønn oliven • Purre • Tomat

12. Pizza "Pedro"

Kjøttdeig • Løk • Skinke • Salami • Grønn paprika

14. Pizza "The Big Bear Special"

Kylling-kjøtt • Rød og grønn paprika • Champignon

16. Pizza "American"

Biff • Champignon • Løk • Rød og grønn paprika

Bilulykke

(BAI) For en tid siden var en av Veierlands 4 biler innblandet i et trafikk-uhell. Vi mener sjåføren har krav på full anonymitet og nevner ingen navn.

Ulykken skjedde under utkjøring av varer ned mot Oslebakk.

Sjåføren hadde stanset bilen på toppen av en bakke. Varer var lesset av og levert. Han (ikke hun) setter seg inn i bilen. Foran seg har han bakken. Som

gode kremmere flest ser han straks muligheten til å spare 6 øre i bensinutgifter (eller kanskje han tenkte miljø?).

Bilen i fri og av med handbrekket. Bilen ruller. Først langsomt, så raskere og "klikk" var rattet låst.

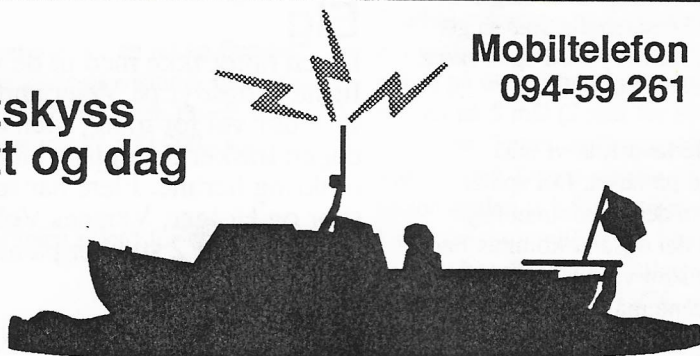
Dette er jo noe alle bensinsparere og miljøforkjempere har opplevet en eller annen gang. I Lierbakkene eller på veien fra høyfjellet ned i mot Rjukan. Og

vi kjenner derfor alle de paniske følelser som farer gjennom kropp og sjel mens fingrene hvitner rundt rattet, famler etter nøkkelen og foten presser bremsepæda-len inn. Vi vet hvor vanskelig det er å få vridd rundt nøkkelen i en slik situasjon. Vi vet hvor dårlig servobremsene virker når motoren ikke er i gang.

Sjåføren satset i vårt tilfelle alle kort på bremsen. Som alle sjåførere kjenner til er det imidlertid haugevis med pedaler der nede under rattet. I tillegg til bremsepæda-len har vi både gasspedal og clutch. I dette virvaret er det selvfølgelig så godt som umulig å finne riktig pedal. Og han rakk bare å prøve clutchen før bilen sto stille inne blandt trærne.

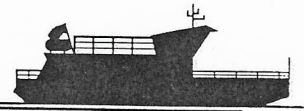
Skadene begrenset seg til en ødelagt lykt og litt bulker og riper. Sjåføren krabbet ut ved egen hjelp. Den største skaden fikk nok stoltheten og den skaden er nok ikke blitt mindre etter denne artikkelen

Båtskyss
Natt og dag

Mobiltelefon
094-59 261

M/B Ægir – Veierland – (033) 88 134

Ut i kveld?

The Big Bear's Pizza Place

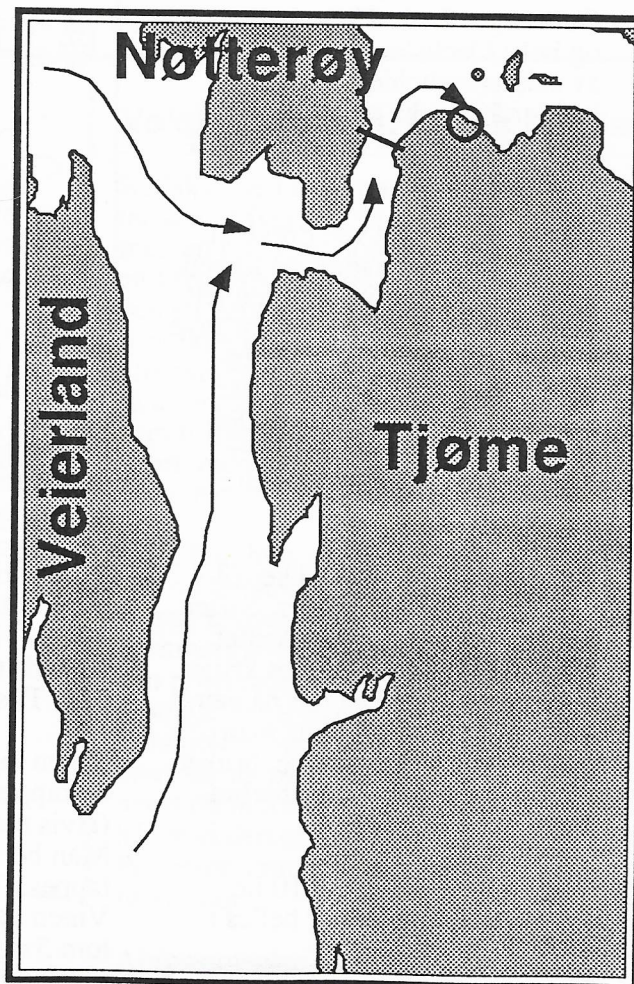
Kort vei fra
Veierland til
Vrengen.

30 minutters
koslig båttur med
M/S Ægir fra
Tangenbrygga.

Grillrestaurant med
alle rettigheter.

Grillrestauranten er
åpen hver dag hele
sommeren. Hver
søndag hele året.

Pizza hos "Big
Bear". En sommer-
opplevelse.

The Big Bear's
Pizza Place er mer
enn topp Pizza og
salater.

Selskapslokaler til
80 personer.

Dansemusikk med
"The Big Bear".

Alt i selskapsmat.
Koldtbord, snitter,
smørbrød og gryter-
etter.

Vi tar gjerne ar-
rangementer og
fester.

With love from

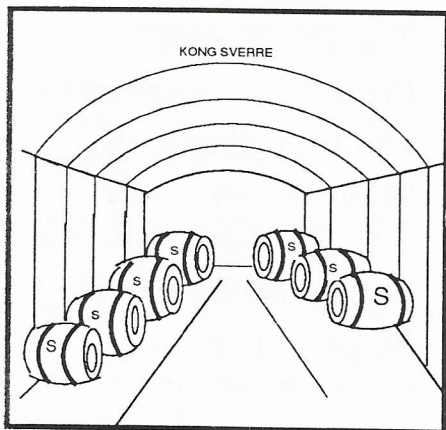
The Big Bear's

The Big Bear!

Sundene, Tjøme – Rett ved Vrengen bro

En oppskrift på fruktvin

Da Sverre Nilsen ankom Tangen Brygge med flyttelasset noen år tilbake, slo den gemene hop øyne og munnen opp på full åpning. For her var det ikke bare møbler og lampetter som inngikk i det vi vanligvis kaller løsøre. Dunke på dunke med væsker, noen lyse, noen mørke, sto opplinet på kaia. Flere hundre liter må det ha vært, og redaksjonen tenkte naturlig nok sitt. Dette er vin, fikk vi grei beskjed om. Og den er fra 6 til 8 år gammel. Bare barnet ennå, mente herr Nilsen, tydligvis.

Så viser det seg altså etter en tid at mannen slett ikke liker vin, han har som hobby å sette vin, ikke å drikke den. Og slike egenskaper (hos andre vel å merke) vet vi selvfølgelig å sette pris på her i Tangendalen! Utallige dråper av de gyldneste merker har etterhvert forsvunnet i et par ikke fullt så gyldne struper her ved Slott Nilsen's anlegg. Velsmakende er det i alle fall, og nå har vi, etter mye strev, endelig fått kapret Sverre som mer eller mindre fast vinspaltist og sakkyndig her i Veierlendingen. Er det noe du lurer på, spør Sverre.

Til denne årstiden, eller kanskje litt tidligere, anbefaler kjellermesteren generøst at vi setter Rabarbravin. Oppskriften er beregnet til 25 ltr. ferdig vin. Dette er en svak vin sier Sverre, ca. 15% alkohol (jfr. Sverre's livrett, Whisky). Høst Rabarbraen ganske kvikt

nå, ellers blir den fort vedaktig og trevlete i kjøttet, og dermed full av syre.

Man trenger:

- 7 kg. Rabarbra.
 - 6,5 kg. sukker.
 - 1 pk. Heriff gjærnæring, 10 gr.
 - 1 pk. Heriff enzymer, 4 gr.
 - 1 pk. Heriff gjær, Sauternes, tørrgjær.
 - 15 gr. rensset kritt for utfelling av oksalsyren.
- Svovelpulver eller Ascorbinsyre (c-vitamin, det skal være sundt).

Du trenger 2 stk. 25 ltr. ballonger og helst Oechslevekt for måling av sukkerinnholdet. Sverre anbefaler å ikke ha på for mye sukker av gangen, da dette kan hindre gjæringen.

Vinen gjærer best ved drøye 20 grader. Den skal lagres på liggende flasker for å holde korken tett. Dersom krittet har fjernet for mye av syreinnholdet slik at vinen ikke har den rette smaken, kan man tilsette litt sitronsyre. Dersom vinen er for tørr, tilsetter man sukker til den er passelig søt.

Rabarbraen kuttes i stykker (3-4 cm.) og kokes i saftkoker. Saften helles i en plastbøtte og krittet tilsettes. Neste dag fjernes krittet ved omstikking. Det bør nå være omtrent 6 ltr. most. Hvis man ønsker en litt rødlig farge, bruker man kun nedre del av rabarbrastilken.

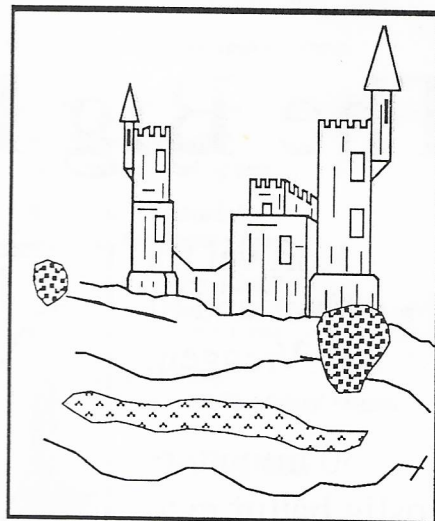
3 kg. sukker omrøres i 10 ltr. vann, ca. 25 grader, og helles i

Gjerdemontering

Stakitt – Netting
Faste priser
Telefon 88 134

ballongen. Enzympulver og gjærnæring tilsettes. Vi har nå ca. 18 liter. Gjæren oppløses i lunkent vann, 25 grader, i 15 min. før den helles på ballongen. Deretter tar man 0,5 gr. svovel eller ascorbinsyre på ballongen for å hindre villgjæring.

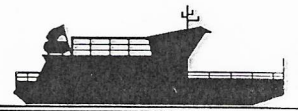
Etter ca. en uke oppløses 2 kg. sukker i 3 ltr. vann og helles på. Etter nok en uke, 1 kg. sukker i 1 ltr. vann. Etter enda 2 uker, 0,5 kg. i 1 ltr. vann. Vi bruker hele tiden lunkent vann. Ballongen fylles nå opp til 25 liter.

Vinen stikkes om når gjæringen er avsluttet. Tilsett 5 gr. svovel og sett vinen kjølig. Etter ca. en måneds tid stikkes den om på nytt. Tilsett samtidig 4 gr svovel.

Vinen lagres på ballong 1/2 års tid og tappes deretter på flasker. (Hvis man har mer igjen. Red.) Man bør smake på vinen før den tappes. (Det var det jeg sa! Red.) Vinen bør ha en restsødme på mellom 5 og 10 Oechslegrader og et syreinnhold på 5 til 6 gr. pr. liter.

Kan drikkes allerede neste sommer, men kan også lagres 2 til 3 år for den som ønsker å drikke vinen på sitt beste.

Lykke til! Gi redaksjonen et tips straks du er ferdig. Vi er meget gode til å bedømme vin også.

LESERBREV

Kjære alle grunneiere

Alle vi som har eller har hatt små barn på Veierland, har vel lagt merke til alle de dype grøftene, alle de usikrede brønnene og alle de store gropene som fylles med vann når vår og høst kommer.

Det er vel ikke meningen at det skal være slik. Hadde dette vært på fastlandet hadde det ikke vært godkjent, og aller minst akseptert av de som bor nærmest med små barn. Er det virkelig meningen at det skal skje en ulykke her ute før noe blir gjort? Jeg håper virkelig ikke at dere grunneiere verdsetter småbarns liv så lavt. Hadde det vært deres egne barn eller barnebarn hadde nok dette vært gjort noe med for lenge siden.

Men det er vel med dette som med så mange andre ting: Bare det ikke kan skje noe med meg eller mine, er det ikke så farlig.

Jeg hadde håpet at det skulle være nok å si ifra til grunneieren

eller til den som leier grunnen, at dette er farlig. Kan du være så snill å gjøre noe med dette? Jada, det skal jeg nok.

Men nå er dette flere år siden, og ennå er ingenting gjort.

Så hvorfor kan ikke dere som vet at dere har et farlig vannhull eller en usikret brønn på tomten, være så snille å gjøre noe med det? For dere vet vel at i følge loven er det grunneierens ansvar å sikre sin egen tomt? Hvis det ikke blir gjort kan det meldes fra til politiet som da vil komme på befaring og deretter pålegge grunneieren forbedringer.

Men la oss slippe alt dette. Det burde ikke være nødvendig å behøve å gå til politiet for å hindre at en tragisk ulykke skal skje.

Betty-Ann Nilsen

LESERBREV

OM RØYKING!

Dere voksne er ganske rare en gang i blant. Dere beklager dere over at noen ungdommer røyker. Hva med å gå foran som et godt eksempel ?

Se på tegningen under. Tenk på hvor glupt det ser ut neste gang du tar en røyk. Både voksne og diverse andre som måtte røyke!

**HILSEN EN IKKE RØYKER
SOM HATER AT ANDRE RØY-
KER I NÆRHETEN!**

SPORT:

Lille Jørgen Nilsen er en frisk tass. Ikke nok med at han nettopp fikk ny traktor og ellers er stor og sterk, forleden var han med i Barnas Kristinaløp. Traseén gikk fra Zeiner til torvet i Tønsberg, og gutten kom jommen i mål som en av de fremste. Medalje og greier. Og far hans, Sverre var tidligere med i Flintløpet, der han kom inn til en fin niende plass. Tid: 35 minutter. På 10 kilometer! Flott innsats.

Veierlendingen, Øya's lokalavis

Redaksjonen består av to lokaliteter som driver og plager andre med en noe sprø hobby. Vi gir ut en liten avis. Det ble sagt på radioen en gang at en forfatter er en som ikke klarer å holde sine vranngforestillinger for seg selv. Ikke så å forstå at vi oppfatter oss selv som forfattere, dit er det langt igjen, men et lite snev av det samme er vel også vi smittet av.

I alle fall, hvis du liker avisen, kan du abonnere, fastboende får avisen tilspasert for kr. 100,-. Sommergjester og andre kan få den postsendt for kr. 150,-. Prisene gjelder ti nummer, ca. et år. Forskjellen i prisene, kr. 50,-, kommer av porto, kr. 5,- for hvert nummer (8 til 16 sider). Så håper vi den er til hygge og nytte. Postgironummeret står nederst på første side.

Abonnementprisen dekker ikke omkostningene til blekk og papir fullt ut, derfor sper vi på med noen få annonser i hvert nummer. De koster kr. 500,- for en halv side. Mer for mer og mindre for mindre. Annonserne får hjelp til annonsen hvis det trengs. Øya's næringsliv og private får småannonser helt gratis.

Avisen vil forsøke å ta opp ting av interesse for oss på Veierland. Sammen med litt gammelt og litt nytt. Husk bare at dette er et rent kjøkkenbenkprodukt, ikke døm oss for hardt. Bare sånn passe. Vi har begge annet arbeid, én sitter på kontor, én er i nord-sjøen.

Vi søker forståelse for at vi ikke kan "synse" for alle på Øya. Er det noe du vil ut med, så skriv noen ord selv. Det er ingen unnskyldning at du ikke tror du kan. Denne avisen skal skrives av amatører. Her ute er det lov å være amatør.

Til sist vil vi bare minne om at våre annonsører er håndplukkede. Disse gir best service til Veierlendinger. Så vil vi ønske vel bekomme, og god sommer. Red.

LOKALHISTORIKER

Redaksjonen vil gjerne komme i kontakt med en som har tid og lyst til å rote frem ting og historier fra gamle Veierland. Vi trenger grundighet og nøyaktighet og tilgang til telefon. Vi trenger ikke skrivekyndighet. Vi kan garantere null i lønn. Men det er moro. Red.

Båter og motorer for fritid og yrke. Salg og service. Sommer og vinter.

Johnson Utenbordsmotorer. Modeller fra 2 til 200 hk. Det finnes alltid en **Johnson** som passer deg.

Volvo Penta Motorer • Service • Reservedeler

Askeladden Allsidig båtprogram. 9-12-14-16 fot. Båter for årer, motor og seil.

Rana Stort program for fiske, fritid og fart.

Wester Tur- og landstedsbåt.

Wesling 16' og Wesling 14'. For fart og glede.

Fun 3 Selvlensende 13 foter. Max motor 30 hk.

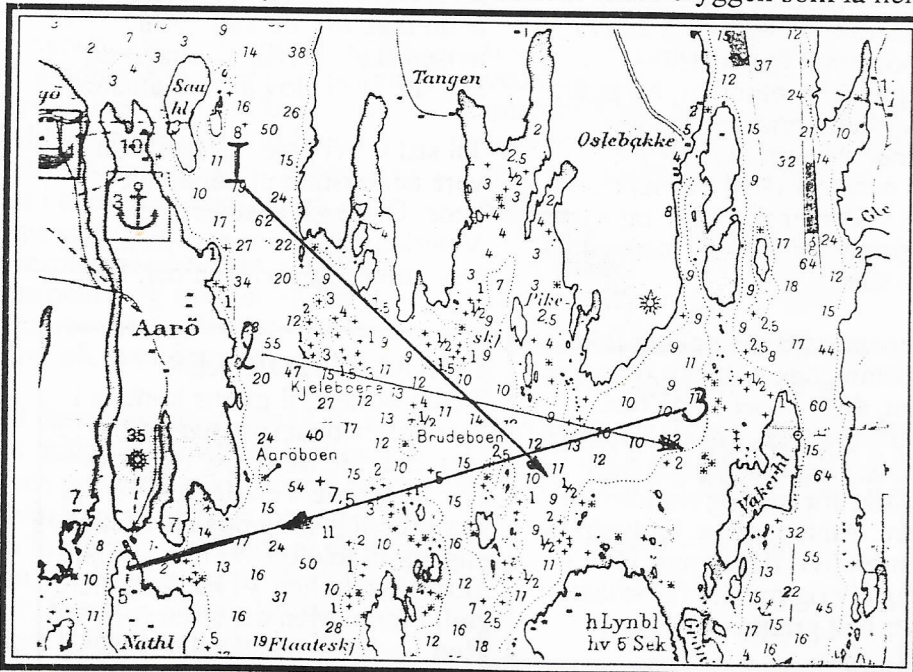
 ÅRØ BÅTSERVICE AS
3200 SANDEFJORD TLF. 034-53370

Lumske farvann

En båtreise i Veierlands sydlige farvann er alltid forbundet med en viss spenning. Her er mange grunner og skjær i sjøen for den

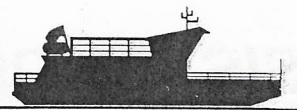
som ikke er lokalkjent. Selv reportasjebåten var nedpå en "ny" grunne tidligere i vår. Stormen tok for noen år siden bryggen som lå helt

syd på Øya, og på siden mot Årø. Grunnen den lå på ligger nå nær båtleia og er skummel for de fleste. Hytteeieren sier at fler har fått skadet båtene sine allerede. Så pass på, pass på!

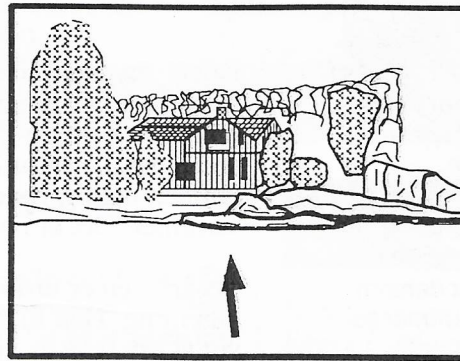
Kartskissen viser til farvannet mellom Veierland og Hui. Urent, som sagt, men det er fullt mulig å komme seg mellom alle farene. Om vi begynner ved strek no. 1. Her går vi enten gjennom Kjel-sund eller like syd for Kjelebåen og er på vei mot Oslebakke eller kanskje ikke fullt så langt. Da går vi på Tjøme kirkes spir. Lett å se. Inntil vi er i nærheten av Pike-skjær. Herfra holder vi oss nær-mere land og dreier fint opp i sun-det. Her er god plass på begge sider bare man ikke går for nær Veierland. Pass godt på grunnen som stikker ut fra Veierlands sydligste odde.

forts.

Strek no. 2 går nesten i samme retning. Her går vi inn ved den grønne staken og holder kursen like syd for Pikeskjær. Den verdensberømte seilbåtregattaen "Veierland Rundt" bruker mye denne traseén. Pass igjen på for den langstrakte grunnen like etter Pikeskjær.

Strek no. 3 tegner en kurs litt mer mot syd igjen. Ved seilas den andre veien, fra øst mot vest, er

det trygt om man hele tiden holder det hvite huset på Nattholmen over det lille skjæret som vist på fotografiet. Men ta det litt rolig den første turen. Man skal ikke langt ut av kurs før det går galt.

Redaksjonen vil med dette ønske fastboende og sommergjester en god og skadefri sommer. Og spar på bunnstoffet. Det er alt for dyrt til å legges igjen på båer og skjær.

Nøtterøy kommune

Vi har Sjeggestad i kommunen på telefonen atter en gang. Han sier at det nå er kommet inn fire anbud på den tidligere omtalte slamtømmingen for Nøtterøy og Veierland. Kommunen er forpliktet til å tømme alle septikkummer som ikke er tilknyttet renseanlegg, hvert annet år. Det gjelder jo også oss. Et av anbudene går ut på at én her på Øya, for eksempel Holger, henter slammet og kjører det til en tank plassert på en innleid lekter. Deretter vil tanken bli fraktet til renseanlegget og tømt der. Nå skal anbudene gå, med eventuelle anbefalinger, den vanlige tjenestevei via teknisk etat opp til formannskapet. Avgjørelsen vil bli tatt innen nyttår, mener Sjeggestad.

Når det gjelder den videre utbyggingen av veilys, venter faktisk kommunen og El-verket på et utspill fra vår side. Kunne dette være en sak for Veierland Vel? Etatene har foreløpig ingen planer om, eller avsatte midler til, en videre utbygging. Men om vi får saken på kartet er det muligheter i fremtiden.

Til sist spurte vi om hvordan vi skal bli kvitt batterier, maling og rester fra tynner, lynol og diverse kjemikalier. Sjeggestad sier at når det gjelder småbatterier, samles disse inn i Veierland Landhandel (forøvrig en utmerket bedrift, red.). Batteriene fraktes til fyllplassen på Lofterød hvor de samles med andre batterier mens de venter på frakt til en bedrift i

Oslo for uskadeliggjøring. Større batterier, som bilbatterier, må vi selv levere på Lofterød. Disse går etterhvert samme vei, til Oslo.

Andre miljøgifter og avhending av disse har ikke kommunen noen ordninger for. De venter muligens også her på et utspill fra oss på grasrotnivå.

Når det gjelder whitespirit og andre malingstynnere, er de ikke oppbrukte fordi om de er forurenset av maling. La blandingen stå noen tid så vil malingen felles ut på bunnen av kannen og tynneren er igjen så god som ny. Hell den over i en ren kanne, kast bunnfallet, og du har spart mange kroner. Og miljøet.

Nattvals

(BAI)

Jeg vet at det danser jenter
når natten er dyp og grå
Jeg vet at mange som venter
har ingen å vente på

Jeg vet at de danser alene
svinger sin ensomme kropp
Jeg vet alle roser er pene
især når de står i knopp

Jeg vet ikke hvorfor de ikke
om natten åpner min dør
slik at jeg slipper å drikke
meg full, slik ensomme gjør

Jeg vet at det gråter jenter
når natten går mot sin slutt
men jeg vet ikke hva de venter
av meg som er ensom gutt

Oddmund Oljearbeider

er en stille og traust fyr fra Tønsberg. Han sier ikke stort, sitter i et hjørne av kaffesjappa og er fornøyd. Eller han lengter hjem til hustruen og de små barna. Han lar seg nesten aldri hisse opp.

Betegnende nok var reaksjonen hans den gangen vi måtte godta øket arbeidspress og lavere lønn. Da lo han, lo mens han sa: "Nå er jeg så sint at jeg holder på å sprekke".

Vi som har arbeidet sammen med Oddmund noen år kjenner ham litt bedre etterhvert. Vi vet at han er nøyaktig og samvittighetsfull. Og at han har en fin humor når han først slår til.

På vårparten, i tiden da fuglene trekker vidt omkring, hender det at noen av de små også kommer til oss. Utslitte og

sultne lander de på dekket for å få igjen pusten. Noen tar til seg smuler fra byssa og flyr videre etter en stund. Men andre greier ikke den store anstrengelsen og dør.

Disse blir behørig fremvist og livlig diskutert. Hvor kommer den fra tro? Og hva slags fugl er det? En og annen kommer gjerne med forslag, men ingen har egentlig peiling.

Sist tur fant vi en død fugl på dekket igjen. Diskusjonen sto høyt i taket, det ene forslaget etter det andre ble slått i bordet for like etter å bli behørig nedstemt. Inntil Oddmund stille spurte om ikke det kunne være en Bergan meis?

Vi vil få høre mer om Oddmund Oljearbeider.

Kultur og positiv ungdom

(BAI – ref.: magasinet Folkevevt nr 5 1989) Det skrives i perioder mye negativt om ungdommen. Derfor er det spesielt hyggelig å kunne berette om en helt spesielt positiv person. Anette Prøys, 16 år fra Sande.

Anette Prøys er sansynligvis den beste ververen i Fremtiden I Våre Hender. Ifølge artikkelforfatteren i Folkevevt ville FIVH hatt 250000 medlemmer dersom alle FIVHere hadde vervet like mange medlemmer som Anette.

Dette er jo i seg selv verd en artikkel, men poenget med denne artikkelen er at Anette på en måte bekrefter teorien om at kultur er viktig for samfunnsengasjement og medmenneskelighet. Anette Prøys liker å lese og hun leser bl.a. Ingvar Ambjørnsen, Arild Nyquist og Gabriel Scott. Dette er ikke forfattere en normalt finner i en 16 årings bokhylle. Når hun lytter til musikk er det Susanne Vega, Jenifer Warns, Pink Floyd, Leonard Cohen og videre, Vivaldi, Prokofieff og Arne Nordheim.

Hun beklager seg over ikke å ha utviklet sin musikkinteresse så veldig langt ennå...

Frøken Prøys fra Sande er nok ikke noe bevis for at der er sammenheng mellom kultur og sosialt engasjement, men hun styrker unekilgig vår tro på at slik er det.

Det lille barnet og nattetormen

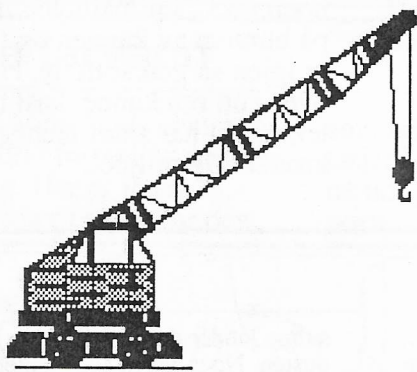
Det er mye han liker. Å høre vinden fosse gjennom løvverket i sommernatten, for eksempel. Kjenne den rene friske luften gjennom soveværelsevinduet. Solens hvile. Lyder uforurenset av bilstøy og larm. Kun en nattlig vandrers skritt i grusen. Dempede stemmer. Det er natt på Øya.

To-åringen er urolig. Vil ligge på armen. Det gjør ingenting. Han liker å skjemme henne bort litt. Han vet at om tyve år vil han kun ha minnene tilbake. Eller angeren. Hun er urolig mot nattetormen. Trenger litt trøst. Han liker å kjenne den lille varmen fra den urolige kroppen. Han liker å synge "Byssan Lull, Koka Kittelen Full" selv om mesteparten av teksten er glemt. Han liker å kjenne hvordan hun langsomt blir roligere og pusten jevnes ut, selv om røsten hans er rusten. Han liker å ligge stille etter at hun har sovnet, bare prøve å huske dette. Han liker å bo på Veierland.

Han skulle gjerne hatt flere to-åringer.

Vis sjøvevt i sommer

Bruk båten bare i farvann
den passer for

HAVNEBAKKEN, ÅRØ

Utleie av båtplasser.

Vann og strøm.

Gode parkeringsforhold.

Opplag, slipp- og krantjenester. Seilbåter inntil 30 fot.

Motorbåter inntil 28 fot. Kranen løfter 8 tonn.

Priser etter avtale.

Bjørn Christensen tlf.034-53589. Mob.030-82347